Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0184/2017

13.3.2017

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o prioritách EU pro zasedání Rady OSN pro lidská práva v roce 2017
(2017/2598(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Marisa Matias, Ángela Vallina, Merja Kyllönen, Lola Sánchez Caldentey, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Neoklis Sylikiotis, Takis Hadjigeorgiou, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Barbara Spinelli, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy
za skupinu GUE/NGL

B8-0184/2017

Usnesení Evropského parlamentu o prioritách EU pro zasedání Rady OSN pro lidská práva v roce 2017
(2017/2598(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o Radě pro lidská práva Organizace spojených národů,

– s ohledem na nadcházející 34. zasedání Rady pro lidská práva, které se uskuteční od 27. února do 24. března 2017,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie a její členské státy musí zaručit dodržování lidských práv v rámci všech svých vnitřních i vnějších politik a zajistit jejich soudržnost, aby postavení Evropské unie a jejích členských států v Radě pro lidská práva bylo silné a věrohodné;

B. vzhledem k tomu, že Rada pro lidská práva bude konat své 34. zasedání, které proběhne ve dnech 27. února až 24. března 2017; vzhledem k tomu, že u příležitosti tohoto 34. zasedání se delegace podvýboru pro lidská práva Evropského parlamentu vydá do Ženevy, jak tomu bylo i v předchozích letech u minulých zasedání Rady pro lidská práva; vzhledem k tomu, že v roce 2017 se uskuteční ještě dvě další zasedání Rady pro lidská práva;

C. vzhledem k tomu, že v současnosti zasedá v Radě pro lidská práva sedm členských států, a to: Německo (do roku 2018), Belgie (do roku 2018), Lotyšsko (do roku 2017), Nizozemsko (do roku 2017), Portugalsko (do roku 2017), Spojené království (do roku 2017) a Slovinsko (do roku 2018);

D. vzhledem k tomu, že činnost Unie a jejích členských států v Radě pro lidská práva a spolupráce s touto Radou, jakož i se všemi organizacemi OSN, musí být lépe koordinována a posílena, aby bylo možné lépe zohlednit a provádět doporučení Rady pro lidská práva v politice v oblasti lidských práv Unie, a to na vnitřní i vnější úrovni; vzhledem k tomu, že delegace Unie v Radě pro lidská práva se příliš často spokojí s tím, že přijdou se svými vlastními prioritami, aniž by vzaly v úvahu činnost OSN a Rady pro lidská práva v oblasti lidských práv;

Práce a organizace Rady pro lidská práva

1. znovu vyzývá členské státy Evropské unie, aby aktivně vystupovaly proti jakýmkoli snahám ohrožujícím všeobecnou platnost, nedělitelnost a provázanost lidských práv a aby aktivně podporovaly Radu pro lidská práva při potírání veškeré diskriminace, ať už k ní dochází z jakýchkoli důvodů;

2. varuje před manipulací s Radou pro lidská práva; zdůrazňuje význam jejích rezolucí o jednotlivých zemích, které se zabývají vážným porušováním lidských práv;

upozorňuje, že situaci v oblasti lidských práv je důležité hodnotit objektivním, transparentním, neselektivním, konstruktivním a nekonfrontačním způsobem, který bude založen na věrohodných informacích a povede k interaktivnímu dialogu, bude univerzální a ke všem státům bude přistupovat rovným způsobem; vyzývá členské státy EU, aby aktivně přispívaly k provádění dohodnutých zásad týkajících se Rady pro lidská práva;

3. zdůrazňuje, že pro zajištění dodržování lidských práv je důležité zabývat se hlavními příčinami politické nerovnováhy v řadě zemí, a to prostřednictvím rozvojových politik, které jsou v souladu s cíli udržitelného rozvoje a socioekonomickými, politickými a kulturními opatřeními;

4. konstatuje, že Saúdská Arábie je členem Rady pro lidská práva do roku 2019; jasně odsuzuje hrubá porušování lidských práv, k nimž v Saúdskoarabském království dochází, přičemž tato země používá svůj mandát k blokování žádostí zvláštních zpravodajů OSN, jejichž úkolem provádět šetření, která mají zjistit, zda dochází k mučení, potlačování svobody projevu a názoru, jakož i k popravám, a velmi podobně tato země zamezuje i jakékoli snaze o nezávislé vyšetřování situace v Jemenu; odsuzuje skutečnost, že na 33. zasedání Rady pro lidská práva se jí již druhý rok za sebou podařilo zablokovat usnesení navržené Unií, které mělo za cíl uspíšit mezinárodní vyšetřování; žádá Unii, aby toto usnesení opět navrhla poté, co vysoká komisařka OSN pro lidská práva, Kate Gilmorová, kritizovala absenci nestrannosti a porušování základních předpisů na ochranu jemenské národní komise, která byla zřízena po neúspěšné žádosti mezinárodní komise;

5. vítá výroční zprávy vysoké komisařky OSN pro lidská práva, a zejména pozornost, která je věnována situaci v Hondurasu, Kolumbii, Guatemale, na Kypru, v Íránu, na Srí Lance, v Jemenu, na okupovaném palestinském území, včetně východního Jeruzaléma, v okupovaných syrských Golanských výšinách, v Afghánistánu a Guinei;

6. odmítá používání pojmu „odpovědnost za ochranu“, neboť takový přístup porušuje mezinárodní právo a nenabízí přiměřený právní základ k ospravedlnění jednostranného použití síly; odsuzuje úlohu světové policie, kterou si připisují státy jako Spojené státy americké nebo Francie či organizace jako NATO, a to i pokud jde o úlohu sahající mimo mandát OSN nebo mimo rámec uvedených subjektů; odsuzuje rovněž „cílené letecké útoky“ a vstup cizích vojsk na území určitých států; odsuzuje zásahy organizace NATO, které nahrazují činnosti sloužící k obnově míru a stabilizaci v době, kdy k jejich provádění nelze získat široký konsensus v rámci Valného shromáždění OSN;

Ekonomická, sociální a kulturní práva

7. vítá důležitost, kterou Rada pro lidská práva přikládá propagaci a ochraně ekonomických a sociálních práv, jakož i otázce vzájemné závislosti a nedělitelnosti lidských práv; opětovně zdůrazňuje, že je důležité přistupovat k ekonomickým, sociálním, kulturním, občanským i politickým právům rovnocenným způsobem; upozorňuje, že vysoká míra nezaměstnanosti, nárůst chudoby a sociálního vyloučení a stále obtížnější přístup ke službám v oblasti zdravotnictví, vzdělávání, bydlení, dopravy a kultury i snižující se kvalita těchto služeb představují významné problémy; vítá klíčovou úlohu veřejných služeb v této oblasti a konstatuje, že jejich privatizace a liberalizace přispěly ke zhoršení přístupu k některým z těchto práv;

8. mimo jiné zdůrazňuje, že zavedení doložek o demokracii a lidských právech do dohod o volném obchodu, které Unie podepsala, se dostatečně nezohledňuje a je tedy neúspěchem, přičemž tyto dohody o volném obchodu dokonce vedly ke krokům zpět, konkrétně k porušování základních lidských práv, zejména těch ekonomických a sociálních, zchudnutí dotčených národů a monopolizaci zdrojů nadnárodními společnostmi; domnívá se, že je třeba zavést nové formy spolupráce, které umožní hospodářský a sociální rozvoj třetích zemí na základě potřeb jejich obyvatel; domnívá se, že kromě dopadu úsporných plánů na lidská práva by se Rada pro lidská práva OSN měla rovněž pustit do prostudování a oznámení dopadů dohod o volném obchodu a zejména rizik a dopadů dohod o hospodářském partnerství se zeměmi AKT;

9. domnívá se, že otázka přerozdělování bohatství ve světě by měla být při zasedání Rady pro lidská práva v roce 2017 důležitou prioritou, jelikož představuje hlavní překážku výkonu ekonomických a sociálních práv; je rovněž toho názoru, že delegace Unie a jejích členských států by měla přijmout veškeré kroky nutné k dosažení tohoto cíle;

10. zdůrazňuje důležitost zprávy o přístupu k lékům, a to v souvislosti s právem každého jedince na ten nejlepší možný stav fyzického a duševního zdraví; vyzývá delegaci Unie a jejích členských států, aby podporovala přístup k lékům a veřejným zdravotnickým službám, které jsou kvalitní a dostupné pro všechny, a aby navrhla provedení průzkumu úlohy farmaceutického průmyslu;

11. stejnou důležitost přisuzuje i zprávě o slušném bydlení jakožto součásti práva na život na dostačující úrovni; vyzývá delegaci Unie a jejích členských států, aby podporovala přístup ke kvalitnímu bydlení pro všechny jakožto základnímu právu bez jakékoli diskriminace;

12. rovněž vítá zprávu o právu na potraviny; poukazuje na to, že členské státy OSN by měly více podporovat dostupnost životně důležitých přírodních zdrojů, přístup k půdě a také potravinovou soběstačnost a zabezpečení potravin jako nástroje pro zmírnění chudoby a nezaměstnanosti; vyjadřuje politování nad tím, že značný počet lidí nemá, nebo již nemá přístup k určitým zdrojům, včetně základních surovin, jako je voda, a to vinou spekulativního skupování těchto zdrojů zejména společnostmi či jednotlivci, jež bývají v daných zemích podporováni politickými orgány, což vede k nedostatku potravin a jejich vzrůstající ceně; z tohoto důvodu vyzývá delegaci Unie a jejích členských států, aby podporovala návrhy na uznání základních veřejných statků a jejich zapsání do zvláštní úmluvy OSN, a to u Rady pro lidská práva a v širším měřítku i u mezinárodních a regionálních subjektů a na mezinárodních a regionálních konferencích (Světová banka, WTO, UNCTAD, MMF, OECD a jiné);

13. zdůrazňuje důležitost bodu týkajícího se dopadů vnějšího dluhu a s ním souvisejících mezinárodních finančních závazků států na dodržování všech lidských práv, neboť bere v úvahu skutečnost, že hrazení „úroků z tohoto dluhu“ států se v současné době týká většiny zemí a slouží jako záminka pro zavedení úsporných plánů nazvaných „plány strukturálních změn“, které ohrožují základní práva, a to i v rámci Unie;

Občanská a politická práva

14. vyzývá všechny státy, aby bojovaly proti mučení, a to v rámci i členských států; vyzývá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby do diskuze o mučení a jiných

ponižujících trestech a nelidském zacházení zahrnuly otázku zákazu obchodování s produkty, jež by mohly na území či vně Unie k mučení sloužit;

15. vyzývá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby opětovně zdůraznily svůj odmítavý postoj k trestu smrti a své přesvědčení o potřebě jeho všeobecného zrušení a zavedení okamžitého moratoria v zemích, kde je stále ještě existuje; vyjadřuje své znepokojení nad určitým počtem zemí, které vykonávání trestu smrti zastavily a které se nyní vracejí k popravám nebo dokonce trest smrti opětovně zavádějí zejména z důvodu boje proti terorismu a v rámci boje proti obchodu s drogami;

16. trvá na tom, že během tohoto zasedání Rady pro lidská práva je nezbytné projednat otázku svobody sdružování a boje proti všem formám represe včetně vražd odborářů, politických aktivistů a aktivistů různých sdružení, umělců a obránců lidských práv;

17. bere na vědomí, jaký význam byl na 31. zasedání připsán svobodě náboženského vyznání nebo přesvědčení, a připomíná, že tato svoboda předpokládá jak právo věřit, tak i právo nevěřit, a stejně tak i právo prosazovat náboženská přesvědčení a své přesvědčení změnit; opětovně zdůrazňuje, že si váží sekularismu, který je zásadní charakteristikou demokratického státu, jelikož je definován jako přísné oddělení politických a náboženských autorit, znamená odmítnutí jakéhokoli zasahování náboženství do fungování věcí veřejných a jakéhokoli zasahování politiky do náboženství, s výhradou zachování pravidel bezpečnosti a veřejného pořádku (včetně respektování svobody druhých) a zaručení, že všichni (věřící, agnostici i ateisté) mají stejnou svobodu svědomí, jakož i svobodu své přesvědčení veřejně vyjádřit;

18. považuje za zvláště důležitou zprávu o právu na soukromí v digitálním věku; vyjadřuje politování nad tím, že technologie, včetně těch evropských, jsou využívány k porušování lidských práv, a to zejména cenzurou a hromadným dozorem; odsuzuje rovněž hromadnou špionáž milionů osob, již provádí především Národní bezpečnostní agentura Spojených států; vyjadřuje své znepokojení, pokud jde o šíření sledovacích a testovacích technologií, které představuje rostoucí ohrožení pro aktivisty bojující za lidská práva a často zasahuje do práva na soukromí; žádá, aby tyto obavy byly v tomto bodu zasedání zohledněny; lituje, že mezinárodní společenství stále nezahájilo jednání o uzavření mezinárodní dohody o ochraně osobních údajů, která by se mohla inspirovat úmluvou Rady Evropy č. 108, a vybízí delegaci Unie a jejích členských států, aby pracovala na přípravě takového rámce ve spolupráci se svými mezinárodními protějšky;

19. odsuzuje rostoucí externí zajišťování bezpečnostních úkolů, včetně těch vojenských, které jsou svěřovány soukromým organizacím a podnikům, přičemž se jedná o výsadní pravomoci spadající výhradně do kompetence států, a žádá Unii a její členské státy, aby zvýšily úsilí ve snaze tyto praktiky ukončit; domnívá se, že dodržování standardů v oblasti lidských práv je stále odpovědností států, a z tohoto důvodu zastává názor, že se jedná o přesun úkolů veřejných služeb a že státy by měly nést odpovědnost za porušování lidských práv a humanitárního práva, které páchají jejich podniky;

20. trvá na tom, že nedostatečné právní předpisy, neprůhlednost a absence dozoru v oblasti obchodu se zbraněmi jsou příčinou stále většího lidského utrpení v podobě občanských válek a ozbrojených konfliktů; domnívá se, že obchod se zbraněmi podporuje nestabilitu a korupci a narušuje mírový proces; odsuzuje především jeho úlohu v zemích, jako je Jemen, Somálsko, Jižní Súdán a Nigérie, a připojuje se k varování

týkající se těchto zemí, které učinil generální tajemník OSN dne 22. února 2017; trvá tedy na tom, aby byla tato záležitost během tohoto zasedání řešena;

Práva národů, skupin a jednotlivců

21. zdůrazňuje, že je důležité dodržovat základní lidská práva původních národů a kmenů, jak jsou definována v úmluvě č. 169 MOP, a vyjadřuje své obavy ze zhoršení situace obránců, bojovníků, organizací a institucí v oblasti lidských práv, kteří poukazují zejména na otázku zabírání půdy; vyzývá, aby tyto otázky byly předmětem zvláštního bodu na pořadu jednání schůze Rady pro lidská práva;

22. vítá význam, který je na tomto 34. zasedání přikládán právům dítěte, a také odhodlání věnovat se, v návaznosti na přijetí rezoluce 25/6, do hloubky otázkám obchodování s dětmi a prodeje dětí a otázkám prostituce a pornografie využívající děti;

23. vyzývá Unii a její členské státy, aby přednostně podporovaly konkrétní kroky Rady pro lidská práva, jejichž cílem je ukončit porušování lidských práv civilního obyvatelstva, a především žen a dětí, jež se ocitly ve válce a násilných konfliktech; požaduje, aby byla prováděna zejména prioritní opatření s cílem ukončit nábor dětských vojáků a zajistit jejich ochranu;

24. vyjadřuje politování nad tím, že na konferencích Rady pro lidská práva v roce 2017 nebudou projednávány otázky související s právy lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů (LGBTI); odsuzuje násilí a diskriminaci, jimž jsou v celém světě vystaveny osoby LGBTI; odsuzuje zejména nucenou sterilizaci transsexuálů, která přetrvává v některých státech, včetně států Unie, a vyzývá k okamžitému ukončení tohoto porušování lidských práv; vyzývá mezinárodní společenství k úvaze o prostředcích, jak přizpůsobit jejich rodinné právo vývoji současných způsobů a podob rodiny, včetně možnosti svazku a adopce pro osoby stejného pohlaví; zdůrazňuje, že lesbické ženy často trpí mnohonásobnou diskriminací (jakožto ženy a jakožto lesbičky) a že opatření ve prospěch rovnosti pro osoby LGBTI musí být prováděna spolu s opatřeními podporujícími rovnost žen a dívek, s cílem dosáhnout rovnosti a zákazu diskriminace; vyjadřuje své znepokojení nad nedávným zvýšením počtu násilných zákonů, postupů a činů proti osobám na základě jejich identity v souvislosti s jejich sexuální orientací a s jejich pohlavím; opětovně potvrzuje svou podporu pokračování činností Vysokého komisaře pro lidská práva, které mají prosazovat a chránit výkon všech lidských práv osobami LGBTI, zejména prostřednictvím prohlášení, zpráv a kampaně Svoboda a Rovnost; vybízí Vysoký komisariát OSN, aby pokračovat v boji proti diskriminačním zákonům a postupům;

25. vítá zprávu o ochraně lidských práv migrantů; odsuzuje politiky externalizace hranic Evropské unie, které mají dopad na větší riziko hrozící osobám, jež se snaží nalézt v Evropě bezpečí, a jejichž následkem je zvýšení počtu úmrtí osob na moři i na zemi při jejich cestě do Evropy; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby Unie v souladu se svými mezinárodními závazky veškerou migrační politiku, včetně kontroly hranic, založila na konzistentním přístupu vycházejícím z lidských práv; odsuzuje v této souvislosti „chartúmský proces“, jehož součástí je spolupráce v oblasti „řízení migrace“ zejména s eritrejským a súdánským režimem; opětovně vyzývá členské státy Unie k provádění doložek o „demokracii a lidských právech“ ve všech mezinárodních dohodách, bez ohledu na povahu těchto dohod, a k tomu, aby zajistily dodržování lidských práv

v rámci svých vlastních vnitřních a vnějších politik, protože v opačném případě by došlo k oslabení pozice Unie jak v Radě pro lidská práva, tak i ve všech ostatních mezinárodních platformách, které se zabývají lidskými právy;

Provázanost lidských práv a tematických otázek týkajících se lidských práv

26. bere na vědomí, že na 34. zasedání je kladen důraz na souvislost mezi lidskými právy a terorismem a na škodlivý dopad terorismu na možnost všech lidí těšit se lidským právům a základním svobodám, zejména právu na život, svobodu a osobní bezpečnost; zdůrazňuje, že boj proti terorismu nesmí v žádném případě sloužit jako záminka omezování osobních svobod a základních práv; má za to, že „válečná“ reakce některých západních zemí nejenže teroristickou hrozbu neomezí, ale naopak spirálu násilí ještě vyostří; zdůrazňuje opětovně, že účinný plán boje proti terorismu může být zaveden až v okamžiku, kdy budou zastaveny toky financování teroristických organizací, a to zejména pozastavením všech obchodních dohod a dohod o partnerství se zeměmi, které tyto organizace podporují; zdůrazňuje mimo jiné význam posílení veřejných zpravodajských, bezpečnostních a justičních služeb, ale také nezbytnost zavádět programy prevence a centra financovaná veřejnými úřady s cílem včas odhalovat metody náboru teroristických organizací, předcházet mu, mít možnost mařit náborové sítě a umožňovat opětovné začleňování osob získaných ke spolupráci; připomíná, že práva nejen na zabezpečení, ale také na bezpečnost jsou základní, a odsuzuje jakoukoli veřejnou politiku, jejímž cílem je diskriminovat část vlastního obyvatelstva na základě jeho skutečného nebo domnělého původu nebo náboženství; má za to, že v tomto rámci je mimořádně důležitý bod, který je věnován dopadům terorismu na lidská práva;

27. považuje za zásadní bod, který je věnován vypracování mezinárodního právně závazného nástroje týkajícího se nadnárodních společností a jiných podniků a lidských práv; podporuje práci mezivládní pracovní skupiny OSN v této věci a žádá naléhavě orgány Unie a členské státy, aby se řídily příslušnými rezolucemi a plně k tomuto cíli pracovaly;

28. domnívá se, že stejně tak je mimořádně důležité jednání o lidských právech a životním prostředí, a má za to, že úzce souvisí s právy národů nakládat se svými přírodními zdroji a půdou a mít systém udržitelného řízení životního prostředí; považuje proto za zásadní, aby všichni ratifikovali a prováděli Kjótský protokol a další mezinárodní úmluvy, které umožňují skutečné využívat tato práva; domnívá se, že dohody uzavřené na konferenci COP21 v Paříži jsou nadále nedostatečné k zastavení změny klimatu a k tomu, aby byla národům zaručena sociální a environmentální práva; žádá delegaci Unie a zástupce členských států, aby v rámci Rady pro lidská práva podpořili návrh vytvořit mezinárodní soud pro environmentální justici pod záštitou OSN a aby pracovali na zavedení závazného právního nástroje s cílem postihovat nejvíce znečišťující státy a podniky;

29. zdůrazňuje, že podle odhadů OSN bude do roku 2050 z důvodů souvisejících s životním prostředím vysídleno 200 milionů osob; zdůrazňuje, že je nezbytný globální přístup umožňující řešit problémy změny klimatu, chudoby, vykořisťování a přístupu ke zdrojům a také boje proti zabírání půdy a bohatství nadnárodními společnostmi, aby tak byl umožněn rozvoj a přístup obyvatelstva k základním statkům, právům a službám; žádá delegaci Unie v Radě pro lidská práva a zástupce členských států, aby se aktivně

účastnili diskuse o termínu „klimatičtí a environmentální uprchlíci“ s cílem vypracovat právně závaznou definici v rámci mezinárodního práva;

Práva národů na sebeurčení a situace v oblasti lidských práv vyžadující pozornost Rady pro lidská práva

30. opětovně zdůrazňuje nezcizitelné právo národů na sebeurčení a na rozhodování o vlastním politickém, hospodářském a sociálním rozvoji bez vnějších zásahů; žádá u příležitosti zasedání Rady pro lidská práva v roce 2017 Unii a její členské státy, aby toto právo rázně prosazovaly namísto současných politik; odmítá také, aby Unie a Spojené státy uvalovaly na třetí země sankce, které mají za cíl v podstatě chránit geopolitické a ekonomické zájmy původců sankcí, a nikoli dotčeného obyvatelstva, které by však měly být rozhodující;

31. vyjadřuje své velké znepokojení nad zhoršující se humanitární a bezpečnostní situací v Sýrii následkem okupace významné části území organizací takzvaného „Islámského státu“; opětovně důrazně odsuzuje systematické porušování lidských práv ze strany teroristických organizací; vyjadřuje také své velké znepokojení nad porušováním lidských práv, jehož se dopouští syrský režim, zejména nad zasahováním do svobody projevu, svévolným zadržováním obhájců lidských práv a nad represí vůči nim; zdůrazňuje, že závěry komise pro provedení zvláštního hloubkového nezávislého šetření ve věci událostí v Aleppu mají velký význam pro případnou identifikaci všech, u nichž je možno se důvodně domnívat, že jsou odpovědni za předpokládané porušování mezinárodního práva a lidských práv a útoků na ně; zdůrazňuje, že k vyostření konfliktu přispěl obchod se zbraněmi; důrazně odsuzuje nejrůznější zásahy západních zemí za poslední roky, které měly dramatické následky v radikalizaci jednotlivců, zejména na Středním východě a v zemích jižního sousedství; vítá úsilí ve prospěch politického dialogu pod záštitou OSN s cílem nalézt východisko z politické krize v této zemi a zdůrazňuje, že aby byl tento dialog účinný, musí zahrnovat členy mírové opozice syrského režimu;

32. je hluboce znepokojen v souvislosti s konfliktem v Jižním Súdánu, který se opětovně rozhořel; vyzývá obě strany konfliktu k okamžitému ukončení bojů a vyjadřuje svou podporu nestranné mediaci, která by umožnila uzavřít v co nejkratší době dohodu; vyzývá k poskytnutí větší humanitární pomoci civilnímu obyvatelstvu, které se dostalo tímto konfliktem do pasti a snaží se ze země uprchnout; požaduje, aby Unie a její členské státy při otevření svých hranic osobám, které prchají před konfliktem, dodržovaly zásadu nenavracení; dále požaduje, aby mezinárodní společenství přijalo opatření s cílem ukončit veškeré dodávky zbraní a vojenského vybavení Jižnímu Súdánu a aby byl ukončen veškerý vývoz zbraní do tohoto regionu;

33. zdůrazňuje význam, který mají diskuse v rámci Rady pro lidská práva týkající se situace v Burundi; vyjadřuje své extrémní znepokojení nad situací v této zemi a zdůrazňuje, že tato situace může mít pro celý region dramatické následky; požaduje, aby byl dodržován Pakt o bezpečnosti, stabilitě a rozvoji oblasti Velkých jezer a protokol o neútočení a vzájemné obraně; domnívá se, že současnou krizi lze vyřešit pouze prostřednictvím politického dialogu na vnitrostátní a regionální úrovni a že tato krize nesmí v žádném případě sloužit jako záminka k novému vojenskému zásahu v tomto regionu; domnívá se, že problémy Burundi lze vyřešit pouze prostřednictvím zaručení stejných práv všem

občanům, vypořádání se s problémy spojenými s kontrolou nad úrodnou zemědělskou půdou, nezaměstnaností a chudobou, boje proti korupci, chudobě, nerovnostem a diskriminaci a prostřednictvím podpory sociálních, politických a ekonomických reforem s cílem vytvořit svobodný, demokratický a stabilní stát;

34. konstatuje, že situace v oblasti lidských práv v Íránu je stále velmi znepokojivá; odsuzuje represivní opatření proti demonstrantům a pokojným disidentům (včetně studentů, členů akademické obce, obhájců lidských práv), aktivistům bojujících za práva žen, právníkům, novinářům, bloggerům a náboženským činitelům, která jsou v této zemi na denním pořádku; zdůrazňuje zásadní roli, kterou musí hrát mezinárodní společenství, aby zajistilo mír; vyjadřuje znepokojení nad počtem politických vězňů a vězňů svědomí, stále vysokým počtem poprav, včetně poprav nezletilých osob, mučením, nespravedlivými soudními procesy a přemrštěnými částkami požadovanými jako kauce a přísnými omezeními svobody informací, vyjadřování, shromažďování, náboženského vyznání, vzdělávání a pohybu;

35. uznává pokrok, kterého bylo dosud dosaženo, pokud jde o lidská práva v Myanmaru, a zdůrazňuje, že zbývá ještě urazit kus cesty, především v oblasti práv menšin a svobody vyjadřování, sdružování a pokojného shromažďování; odsuzuje diskriminaci a útlak Rohingyů, kterou ještě zhoršuje skutečnost, že toto etnikum nemá žádný právní status, i šíření nenávistných projevů proti vyznavačům jiného náboženství než buddhismu; vyzývá k provedení transparentních a nezávislých hloubkových šetření ve věci všech porušení lidských práv Rohingyů;

36. zdůrazňuje význam toho bodu zasedání, který je věnován Eritreji; ostře odsuzuje systematická a narůstající porušení lidských práv v Eritreji; je velmi znepokojen z hospodářské a sociální situace obyvatelstva Eritreje a uprchlíků do sousedních zemí; odsuzuje hrozby, které se neustále vznášejí nad eritrejskou diasporou, zejména ve formě „daně za účelem povznesení a přestavby“;

37. vítá zprávu o stavu lidských práv v Libyi, a to též tu skutečnost, že se týká zejména efektivity opatření technické pomoci a posilování kapacit, kterých se dostalo libyjské „vládě“, jakož i posouzení další podpory či technické pomoci, která je nutná k provedení rezoluce a doporučení uvedených ve vyšetřovací zprávě Úřadu vysokého komisaře o stavu lidských práv v Libyi; má za to, že Unie a její členské státy musí tuto zprávu zohlednit, než zahájí jakoukoli další spolupráci s „libyjskými orgány“, a žádá, aby byla přede všemi jinými ohledy vzata v potaz otázka ochrany migrantů a uprchlíků, kteří Libyí procházejí, a lidských práv v Libyi;

Situace v oblasti lidských práv v Palestině a na ostatních okupovaných arabských územích

38. vítá zvláštní pozornost, kterou v posledních letech věnuje Rada pro lidská práva situaci lidských práv v Palestině a na ostatních okupovaných arabských územích, zejména právu palestinského lidu na sebeurčení a vytvoření nezávislého a životaschopného státu v hranicích z roku 1967; důrazně vybízí delegaci Unie, aby odsoudila jakoukoli formu kolonialismu, zejména v Palestině, a to jak na Západním břehu Jordánu, tak ve východním Jeruzalému, který neustále narůstá; dále odsuzuje násilí osadníků namířené proti palestinskému obyvatelstvu, především v Hebronu, a plány na nucené přesídlování beduínů;

39. žádá delegaci Unie při Radě pro lidská práva a zastoupení členských států, aby vyvíjely tlak na izraelské orgány, aby mohl být realizován mandát OSN; stejně tak žádá Evropskou unii a její členské státy, aby přijaly odpovídající opatření k zajištění toho, aby se podniky spadající do jejich jurisdikce nedopouštěly porušování lidských práv či k němu nepřispívaly, a to zejména prostřednictvím činností či zisků z osad; v tomto ohledu naléhavě žádá Unii, aby podpořila budoucí rezoluce Rady pro lidská práva o osadách a každoroční zveřejňování databáze Rady pro lidská práva uvádějící podniky zapojené do porušování mezinárodního práva;

40. odsuzuje situaci palestinských vězňů v izraelských věznicích; žádá Stát Izrael, aby okamžitě ukončil hromadné zadržování, které v roce 2016 dokonce ještě vzrostlo, přičemž bylo uvězněno více než 6 000 osob, včetně nezletilých; dále odsuzuje mimosoudní popravy, administrativní zadržování, přemísťování politických vězňů mimo okupovaná území, což znemožňuje návštěvy jejich rodin, špatné zacházení, mučení a nucené přijímání potravy a odmítání odpovídající a vhodné lékařské péče, které představují zjevné porušování mezinárodního práva; žádá Izrael, aby okamžitě zajistil soulad s úmluvou OSN proti mučení, jejíž stranou je; odsuzuje zadržování dětí a špatné zacházení s nimi a požaduje okamžité propuštění uvězněných dětí; rovněž požaduje okamžité propuštění uvězněných palestinských poslanců;

41. vyjadřuje rovněž obrovské obavy v souvislosti s omezeními v oblasti občanských a politických svobod v Izraeli, zejména pokud jde o různé zákony vztahující se na nevládní organizace, které podrývají svobodu sdružování, shromažďování a organizovaní; dále naléhavě upozorňuje na silnou diskriminaci menšin v této zemi, především „arabské“ menšiny;

42. vyjadřuje politování nad tím, že otázka Západní Sahary nebyla zařazena na pořad jednání žádného ze zasedání Rady pro lidská práva v roce 2017; požaduje, aby byla dodržována základní práva obyvatelstva Západní Sahary, včetně svobody sdružování, svobody projevu a svobody shromažďování; požaduje propuštění všech sahrawských politických vězňů; požaduje přístup na území Západní Sahary pro představitele OSN, členy parlamentů, nezávislé pozorovatele, nevládní organizace a média; naléhavě vyzývá OSN, aby poskytla Misi OSN pro referendum v Západní Sahaře (MINURSO) mandát týkající se lidských práv, a to v souladu se všemi ostatními mírovými misemi OSN po celém světě; podporuje spravedlivé a trvalé řešení konfliktu v Západní Sahaře založené na právu západosaharského lidu na sebeurčení v souladu s rezolucemi OSN 34/37 a 35/19; žádá Unii a její členské státy, aby při příštích zasedáních Rady pro lidská práva podpořily zařazení situace v Západní Sahaře na pořad jednání;

Rasismus, rasová diskriminace, xenofobie a související nesnášenlivost: následné kroky a provádění deklarace a akčního programu z Durbanu

43. považuje za zásadní pozornost, která bude v roce 2017 věnována posilování rovnosti a boji proti diskriminaci, ať již jde o diskriminaci na základě rasy, diskriminaci menšin, diskriminaci na základě pohlaví, sexuální orientace nebo sexuální identity nebo na základě zdravotního postižení; zdůrazňuje, že také v této oblasti musí Unie a její členské státy provádět doporučení Rady pro lidská práva;

44. vítá, že je na zasedáních Rady pro lidská práva v roce 2017 kladen důraz na otázku rasismu a diskriminace, a zejména pak vítá celosvětový apel na konkrétní akci k

celkovému vykořenění rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a související nesnášenlivosti a k úplnému provedení deklarace a akčního plánu z Durbanu, jakož i k následným krokům; znovu odsuzuje rasistické, antisemitské, homofobní, xenofobní a protiimigrantské násilí, které v některých členských státech dosáhlo alarmující úrovně; je znepokojen velkým nárůstem nenávistných projevů vůči menšinám či skupinám obyvatel a stigmatizace těchto menšin a skupin a rostoucím vlivem těchto jevů v některých sdělovacích prostředcích a v politických hnutích a stranách, což se v některých členských státech odráží na nejvyšší politické úrovni a vede to k přijímání restriktivních zákonů;

45. rovněž považuje za zásadní otázku diskriminace žen a vykořenění všech forem násilí páchaného na ženách; zdůrazňuje, že všeobecný přístup ke zdravotnictví a k péči v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví musí zůstat politickou prioritou, včetně svobodného přístupu k sexuální výchově, k metodám antikoncepce a k právu na přerušení těhotenství; zdůrazňuje, že prioritou musí být vymýcení násilí páchaného na ženách a dívkách a boj proti sexuálnímu vykořisťování a proti obchodu s lidmi a jeho cílem musí být rovnost žen a mužů; žádá proto Radu OSN pro lidská práva a mezinárodní společenství, aby prováděly procesy ICPD+20, Peking+20 a Rio+20; zdůrazňuje rovněž význam, který pro členské státy Unie má uplatňování doporučení Rady OSN pro lidská práva z roku 2002 týkajících se mezinárodní ochrany, pokud jde o pronásledování související s pohlavím, zejména v rámci imigračních politik;

*

* *

46. pověřuje delegaci Evropského parlamentu na 34., 35. a 36. zasedání Rady OSN pro lidská práva, aby tlumočila stanoviska vyjádřená v tomto usnesení; vyzývá tuto delegaci, aby po skončení své mise podala zprávu podvýboru pro lidská práva, a považuje za vhodné, aby Evropský parlament i nadále vysílal na příslušná zasedání Rady pro lidská práva své delegace;

47. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, vysoké představitelce / místopředsedkyni Komise, vládám a parlamentům členských států, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi 64. zasedání Valného shromáždění OSN, předsedovi Rady OSN pro lidská práva, vysokému komisaři OSN pro lidská práva a pracovní skupině EU-OSN zřízené Výborem pro zahraniční věci.